

A Törvényszék (ötödik tanács) T-463/13. és T-464/13. sz., Comunidad Autónoma de Galicia és Retegal kontra Bizottság egyesített ügyekben 2015. november 26-án hozott ítélete ellen a Comunidad Autónoma de Galicia és a Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal) által 2016. február 5-én benyújtott fellebbezés

(C-70/16. P. sz. ügy)

(2016/C 118/21)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbezők: Comunidad Autónoma de Galicia és Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal) (képviselők: F. J. García Martínez és B. Pérez Conde abogados)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság és SES Astra

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- a fellebbezésben előadott jogalapokat nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak;
- helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszéke T-463/13. és T-464/13. sz. egyesített ügyekben 2015. november 26-án hozott ítéletét;
- véglegesen hozzon határozatot a megsemmisítés iránti keresetről úgy, hogy adjon helyt a fellebbezők által a Spanyol Királyság által a digitális földfelszíni televíziózás távoli és kevésbé urbanizált területeken történő kiépítésére (Kasztília–La Mancha régió kivül) odaítélt SA.28599 (C23/2010 [korábbi NN 36/2010, korábbi CP 163/2009]) sz. állami támogatásról szóló, 2013. június 19-i vitatott bizottsági határozattal⁽¹⁾ szemben első fokon előterjesztett kérelmeknek;
- az Európai Bizottságot kötelezze ezen eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Első fellebbezési jogalap: a megtámadott ítélet rendelkező része koherenciájának hiányával kapcsolatos téves jogalkalmazás, tekintettel a negyedik fellebbezési jogalapon hivatkozott, a vitatott határozatot jellemző hibák megállapítására, mivel a vitatott határozat kifejezetten a Retegalt azonosítja a jogellenes állami támogatás közvetlen kedvezményezettjeként, illetve a Retegalt minősíti ennek, és egyúttal számszerűsíti a visszatérítendő összeget.

E jogalap keretében a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a megtámadott ítélet nyilvánvaló hibákat tartalmaz, mivel a rendelkező részben nem vette át a Galícia egyedi helyzetével kapcsolatosan a vitatott határozatban (a (193) és (194) preambulumbekzdés) foglalt és a keresetben hivatkozott hibák megállapítását, és mivel a Retegalt azonosította a jogellenes állami támogatás közvetlen kedvezményezettjeként, illetve a Retegalt minősítette ennek, és egyúttal számszerűsítette a visszatérítendő összeget. Noha a megtámadott ítélet (a 153. pontjában) megsemmisíti azon téves minősítés jogilag kötelező jellegét, hogy a Retegal a támogatás közvetlen kedvezményezettje (a (193) preambulumbekzdés), valamint azon összeg téves számszerűsítését (a (194) preambulumbekzdés), amelynek visszatérítését a vitatott határozat (a rendelkező részében) előírja, és amely kérdéseket a fellebbezők felvetették, a megtámadott ítélet e kifejezett megállapításokat nem vette át a rendelkező részében, miközben a benyújtott kereset ezen, a vitatott határozatban tett téves megállapítások megsemmisítésére irányult, és a megtámadott ítélet helyesen és ténylegesen kimondta, hogy e megállapítások jogilag nem kötelezőek; ennél fogva a jogi indokok és a rendelkező rész közötti belső koherenciával kapcsolatos okokból a fellebbezésnek részben helyt kell adni, a jogbiztonsággal összefüggő logikai okokon túl (a jelen ügyben a visszatérítés szakaszában a vitatott határozat hatályának értelmezésével kapcsolatos későbbi konfliktusok elkerülése érdekében).

Második fellebbezési jogalap: az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének megsértésével kapcsolatos téves jogalkalmazás, mivel a megtámadott ítélet megállapította, hogy teljesülnek a szóban forgó tevékenység állami támogatásnak való minősítéséhez szükséges követelmények.

E jogalap keretében a fellebbezők az ítélet azon okból való hatályon kívül helyezését kérik, mivel az téves jogalkalmazást tartalmaz, ugyanis a Törvényszék olyan felülvizsgálatot végzett, amely nem felel meg az ítélezési gyakorlatban felállított kritériumoknak, amikor azt vizsgálta, hogy a szóban forgó galíciai állami beavatkozás megfelelt-e, vagy sem, mindazon követelményeknek, amelyek lehetővé teszik e beavatkozásnak az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett támogatásnak való minősítését. Annak ellenére, hogy a Bizottság az eljárás során elismerte, hogy Galícia egyedi helyzetét illetően nem rendelkezik elegendő megbízható és kimerítő információval, és így elismerte az e fellebbező által a keresetben hivatkozott értékelési hibát, a megtámadott ítélet tévesen állapítja meg, hogy a szóban forgó galíciai beavatkozás nem kapcsolódik közhatalmi jogkörök gyakorlásához (szükséges állami beavatkozás a II. zónában fennálló, megállapított piaci hiányossággal szemben annak biztosítása érdekében, hogy a polgárok az analóg televíziózás megszűnését követően is tudják fogni a televíziós jelet), hanem gazdasági jellege van. Az ítélet úgy jut erre a következtetésre, hogy nem vizsgálja meg a Bizottság által hivatkozott tények tárgyi pontosságát, különösen az arra való hivatkozást illetően, hogy az önkormányzatok digitalizált hálózata nem volt és nem is alkalmas kereskedelmi üzemeltetésre. Az ítélet továbbá hibásan hagyja jóvá a Bizottság azon feltételezését, hogy a „DFT-t támogató szolgáltatástól” eltérő „más szolgáltatások nyújtására” is lehetőség van ezen, az önkormányzathoz tartozó támogató infrastruktúrán keresztül, és pedig annak ellenére, hogy az ilyen állítólagos kereskedelmi üzemeltetés sem anyagi, sem jogi szempontból nem lehetséges.

A Törvényszék, amennyiben elvégezte volna a jogvita konkrét elemeinek teljes körű vizsgálatát, ahogyan azt a hivatkozott ítélezési gyakorlat megköveteli, nem jutott volna ilyen megállapításra, mivel a szóban forgó galíciai beavatkozás révén digitalizált infrastruktúrát – sem a műszaki jellemzői miatt (egy egyszerű antenna és egy kis épület), sem a berendezésének szintje miatt (kizárólag DFT-berendezés), sem az arra alkalmazandó jogi szabályozás miatt (nemzeti jogszabály, amely kizárólag azt teszi lehetővé a területi hatóságok számára, hogy gazdasági ellenszolgáltatás nélkül földfelszíni digitális televíziós jelet továbbító szolgáltatást nyújtsanak) – nem lehetett és nem is lehet kereskedelmi módon működtetni, ennél fogva nem lehetett volna úgy tekinteni, hogy az intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik.

Harmadik fellebbezési jogalap: az ítéletek indokolására vonatkozó kötelezettség (az Európai Unió Bírósága alapokmányának 36. cikke és a Törvényszék eljárási szabályzatának 81. cikke) megsértésével és az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének amiatti megsértésével kapcsolatos téves jogalkalmazás, hogy a megtámadott ítélet tévesen értékelte a támogatás szelektív jellegét.

Ezen jogalap keretében a fellebbezők előadják, hogy a megtámadott ítéletet (85. pont) – mivel megállapítja, hogy a szóban forgó intézkedés szelektív jellegű – ugyanúgy az indokolás hiányossága és értékelési hiba jellemzi, mint a vitatott határozatot (a (113) preambulumbekkezdés), mivel a Törvényszék, anélkül hogy megvizsgálná és megválaszolná a keresetben hivatkozott hiányosságot és hibát, arra szorítkozik, hogy – anélkül, hogy érvelését világosan és egyértelműen kifejtene vagy összefoglalná – helybenhagyja a Bizottság e kérdéssel kapcsolatos álláspontját, elmulasztva ezáltal eleget tenni nem csupán az ítéletek indokolására vonatkozó kötelezettségnek, hanem az összehasonlíthatósági elemzés elvégzésére vonatkozó feladatának is, amely elemzés annak eldöntéséhez szükséges, hogy a támogatás szelektív jellegű-e, vagy sem. Ha a Törvényszék elvégezte volna e kötelező elemzést, azt állapította volna meg, hogy a Galícia II. zónájában lévő önkormányzatok helyzete és a „más technológiákat használó vállalkozások” helyzete – mint amilyen a beavatkozó fél helyzete lehet – sem ténybeli, sem jogi szempontból egyáltalán nem hasonlítható össze, mivel e más „vállalkozások” nem nyújtottak a Galícia II. zónájában lakó polgárok számára digitális televíziós jelet továbbító szolgáltatást (a nemzeti jogszabályban felállított feltételek mellett, azaz „gazdasági ellenszolgáltatás nélkül”), és erre nem is voltak kötelesek, és ilyen szándékuk sem volt.

Negyedik fellebbezési jogalap: az EUMSZ 14. cikknek, az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének, és az EUMSZ-hez csatolt, az általános érdekű szolgáltatásokról szóló 26. jegyzőkönyvnek, valamint az ezeket értelmező ítélezési gyakorlatnak az értelmezése során elkövetett téves jogalkalmazás.

E jogalap három részre tagolódik, amelyek az EUMSZ 14. cikknek, az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének és az EUMSZ 26. jegyzőkönyvének, valamint az ezeket értelmező ítélkezési gyakorlatnak a megsértésére vonatkoznak, mivel a Törvényszék az ítéletében tévesen értelmezte a Szerződésnek az ÁGÉSZ-ekre vonatkozó említett rendelkezéseit. Az első rész azon alapul, hogy az ítélet figyelmen kívül hagyta a tagállamoknak az ÁGÉSZ-ek meghatározása során rendelkezésére álló mérlegelési mozgásteret, a jelen ügyben olyan értelmezést kialakítva, amely figyelmen kívül hagyja és tartalmától megfosztja e diszkrecionális jogkört. A szóban forgó állami beavatkozásra feljogosító hivatalos aktus világosan és pontosan meghatározta a közszolgáltatási feladatot, és teljesítette az ítélkezési gyakorlat által felállított, annak megállapításához szükséges valamennyi feltételt, hogy az ÁGÉSZ meghatározására érvényesen került sor. A második rész azon alapul, hogy az ítélet nem vizsgálta meg a közszolgáltatás meghatározásával kapcsolatos nyilvánvaló hiba fennállását, és nem állapította meg, hogy az ÁGÉSZ-nek a nemzeti hatóságok általi meghatározása nyilvánvalóan hibás, annak ellenére, hogy megállapította, hogy egyértelműen olyan tevékenységről van szó, amely anyagi szempontból alkalmas arra, hogy ÁGÉSZ-nek minősítsék. A harmadik részben a fellebbezők azzal kapcsolatos téves jogalkalmazásra hivatkoznak, hogy az ítélet tévesen értelmezi a nemzeti jogszabályokat, és ennélfogva megállapítja, hogy az ÁGÉSZ-t nem határozták meg egyértelműen és pontosan, ahogyan azt az Altmark-ítélet⁽²⁾ megköveteli.

⁽¹⁾ A Spanyol Királyság által a digitális földfelszíni televíziózás távoli és kevésbé urbanizált területeken történő kiépítésére (Kasztília-La Mancha régió kivül) odaítélt SA.28599 (C23/2010 [korábbi NN 36/2010, korábbi CP 163/2009]) sz. állami támogatásról szóló, 2013. június 19-i 2014/489/EU bizottsági határozat (HL 2014. L 217., 52. o.).

⁽²⁾ EU:C:2003:415.

A Törvényszék (ötödik tanács) T-461/13. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2015. november 26-án hozott ítélete ellen a Spanyol Királyság által 2016. február 12-én benyújtott fellebbezés

(C-81/16. P. sz. ügy)

(2016/C 118/22)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Spanyol Királyság (képviselő: A. Rubio González meghatalmazott)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- a fellebbezésnek adjon helyt, és helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-461/13. sz., Spanyol Királyság kontra Európai Bizottság ügyben 2015. november 26-án hozott ítéletét;
- semmisítse meg a Spanyol Királyság által a digitális földfelszíni televíziózás távoli és kevésbé urbanizált területeken történő kiépítésére (Kasztília-La Mancha régió kivül) odaítélt SA.28599 (C23/2010 [korábbi NN 36/2010, korábbi CP 163/2009]) sz. állami támogatásról szóló, 2013. június 19-i 2014/489/EU bizottsági határozatot⁽¹⁾;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az általános gazdasági érdekű szolgáltatások meghatározása és alkalmazása során a tagállamok feletti ellenőrzéssel kapcsolatos téves jogalkalmazás. Az első Altmark-feltételt⁽²⁾ illetően a Törvényszék megtagadta annak ellenőrzését, hogy a Bizottság megvizsgálta-e minden, a közszolgáltatás meghatározásának értékeléséhez szükséges releváns elemet. A Törvényszék továbbá elmulasztotta ellenőrizni, hogy a Bizottság megvizsgálta-e minden, a negyedik Altmark-feltétel tiszteletben tartásának értékeléséhez szükséges releváns elemet. Ily módon a Törvényszék megsértette a tagállamot a közszolgáltatás megszervezése során megillető mérlegelési mozgásteret.